

ת"ד (תל אביב) 2780-05-14 - אלירן חונן נ' מדינת ישראל

ת"ד (תל-אביב-יפו) 2780-05-14 - אלירן חונן נ' מדינת ישראלשלום תל-אביב-יפו

ת"ד (תל-אביב-יפו) 2780-05-14

אלירן חונן

ע"י ב"כ עו"ד גולן

נגד

מדינת ישראל

תביעות תעבורה ת"א- יפו

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בתל-אביב-יפו

[16.11.2017]

לפני כבוד השופטת ענת יהב-שופטת

החלטה

דין הבקשה להידחות.

הבקשה לביטול פסק דין מתבקשת מן הנימוק שהנאשם שהה אותה העת בבית האסורים ועל כן לא יכול היה להתייצב לדין ומשהסנגור ביקש לפטור אותו מהמשך ייצוגו- נשפט הנאשם בהעדרו.

דא עקא, שעובדות אלו הן רק קצה הקרחון וסופן של התנהלות מזלזלת, קלוקלת במהלכה של כשנה וחצי, אשר בעטייה של זו ביקש הסנגור (שכעת שב ומייצג את הנאשם בבקשה זו), לפטור עצמו מייצוגו של זה.

אותה הבקשה שבה וחזרה במהלך תקופה זו מספר פעמים ובהתאמה לאותה התנהלות.

ומן הכלל אל הפרט:

במאי 2014 הוגש כתב אישום כנגד הנאשם.

רק כ- 7 חודשים לאחר מכן, ניתנה כפירה בתיק ונקבע דיון הוכחות ליום 13.4.15, כאשר כבר ממרץ בשנה זו ולאור ניתוק הקשר של הנאשם עם סנגורו החל הסנגור להגיש בקשות והודעות לבית המשפט בדבר כך, ובמילותיו בדבר "היעלמות" הנאשם, לפיכך ביקש לבטל את התייצבות העדים וביקש לפטור אותו מהמשך ייצוגו בתיק.

ביום 13.4.15 התייצב הסנגור בלבד, חזר על בקשתו להתפטר, כמובן שהנאשם לא התייצב לדין ולא טרח להודיע דבר במשך חודשים רבים לא לבית המשפט ולא לסנגורו.

משכך באותו הדיון הוצא צו הבאה כנגד הנאשם ונקבע דיון חדש, וזאת עוד קודם שבית המשפט החליט בדבר בקשת הסנגור לפטור אותו.

ביום 4.6.15 ובעקבות אישור מסירה שנמסר לאביו בכתובת מגורי הנאשם, הופיע הנאשם לדין ביום 4.6.15, הסנגור חזר בו מן הבקשה להתפטר, בוטל צו ההבאה כנגד הנאשם ונקבע מועד דיון הוכחות חדש לתאריך 17.9.15.

מיום 20.7.15 שוב והחלו הודעות ובקשות להישלח מטעם הסנגור לבית המשפט בדבר ניתוק הקשר עימו ואי שיתוף פעולה, תוך חידוש בקשתו לפטור אותו מייצוגו של הנאשם.

ביום 17.9.15 התייצבו עדי תביעה, התייצב הסנגור, אולם כצפוי הנאשם לא התייצב ולא הודיע על מניעה כלשהי מהתייצבות לדין.

במעמד כך ומכיוון שבית המשפט קבע כי יש ניצול לרעה של אותו הייצוג המשפטי, פטר את הסנגור מהמשך ייצוגו, הרשיע את הנאשם במיוחס לו וגזר את דינו.

כעת, ולאחר כשנתיים ימים מבקש הנאשם לבטל את פסק הדין שניתן בהעדרו.

כמובן שלאור כל ההתנהלות כפי שפורטה שאינה בתום לב, תוך זלזול תהומי בהליך המשפט אין לקבל את הבקשה. בוודאי אין לקבל את הנימוק לאותה אי התייצבות, שכן אופי התנהלות זה נמשך כחוט השני לאורך תקופה ארוכה,

תקופה שבה הנאשם לא היה עצור ובכל זאת לא התייצב לדיונים ולא היה בקשר עם סנגורו.

העובדה שבעת גזירת הדין היה עצור, אין בה כדי לעלות או להוריד מעומק מחדלו ובוודאי לא ניתן לומר שיש בנימוק זה משום הצדק לאי ההתייצבות.

על רקע כל אותה ההתנהלות והניתוק הקבוע אותו חווה סנגורו, ביקש להתפטר מספר רב של פעמים.

כמובן, שגם אם היה עצור, הרי שיכול היה להודיע על כך לסנגורו או לבית משפט, דבר שלא עשה.

ושוב, ניתן לראות שגזר הדין שב וצף רק לאחר תקופה ארוכה, דבר שממשיך ומאפיין את אותה ההתנהלות.

בחנתי את טענות הנאשם ואת גזר הדין ואיני סבורה שיש בגזר הדין משום עיוות דין.
לאור כל זאת אני דוחה את הבקשה.
ניתנה היום, כ"ז חשוון תשע"ח, 16 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.